

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului

Amin, amin zic vouă, celor credincioși și sfinți ai poporului Meu cel nou: veni-va vremea, dar a și venit, să sărbătorească cerul pe pământ cu oamenii, cerul împreună cu pământul. Amin.

Dar ce este poporul Meu cel nou? Numai cel ce este nou poate fi popor al Domnului, căci scris este: *«Cele vechi trec cu trosnet»*. Ferice celor ce aud cuvântul Meu și se scoală ca să se facă fii ai Mei în poporul Meu, în poporul Meu cel nou, că numai acela este poporul Meu. Cel ce nu se naște din nou, acela este om între oameni, nu este fiu între fiii lui Dumnezeu. Dar va zice omul bisericii din lume că cel ce este botezat în Hristos, acela este om nou și fiu între fiii lui Dumnezeu. O, nu este așa, omule deștept și cunoscător al celor de sus, nu este așa. Omul nou este cel ce este curat și născut din cer, de sus, iar fiii cerului sunt curați. Care om botezat în Hristos prin apă, duh și sânge, care din toți aceștia botezați în numele Meu Îmi urmează Mie așa cum Mi-au urmat apostolii și sfinții și mucenicii și toți fiii cei curați care au urmat Mie printre fiii oamenilor? Care din cei nepăsători de botez și de biserică și de sfințenie în trup și în duh, care din aceștia sunt oameni noi și popor nou? O, cel ce nu se naște din nou, și născut să rămână apoi, acela rămâne om între oameni, și nu fiu între fiii lui Dumnezeu. Fiii lui Dumnezeu sunt altfel; sunt cei ce nici să moară nu mai pot, că sunt fiii vieții, după cum scrie despre aceștia în Scripturi. Curând, curând, și tot omul cel nepăsător de viața cea veșnică va vedea pe poporul vieții veșnice, că Eu voi sta în mijlocul lui și îl voi străluci cu mare strălucire și voi lucra după cum este fapta fiecăruia, iar altfel nu voi lucra. Amin.

O, poporul Meu cel nou, fiule al Tatălui! O, fiule copilaș, Eu sunt Cel ce te-am născut; Eu, Cel ce M-am născut până să fie veacurile; Eu, Cel născut din Tatăl; Eu, Cel născut cu trup de om muritor ca să-l fac pe om nemuritor prin moartea și prin învierea Mea. Eu sunt Cel ce în vremea de azi te-am născut, și ești fiul Meu, iar Eu sunt Fiul Tatălui, și prin Mine și tu ești fiul Tatălui. O, poporul Meu cel nou, sărbătorește cerul pe pământ cu tine. E cerul strâns în jurul tău și petrece cu tine petrecere sfântă pentru Mine, Cel născut din mamă Fecioară, și pentru ea. Sfinții și îngerii, scaunele și domniile și puterile și stăpânii cerești, arhanghelii și serafimii și heruvimii și toate cele din cer și toți cei din cer sunt strânși în jurul tău, iar pe scaunul slavei cerești e mama Mea, serbată în serbare cerească în cer și pe pământ cu tine, noul Meu popor Israel, că frumos e acest nume în cer și pe pământ. O, popor scump lui Dumnezeu, e cerul strâns în jurul tău, e cu tine pe pământ pentru sărbătoarea mamei Mele, și din gura ei curge cuvântul ei pentru tine, că ea te are azi lângă ea și te arată celor din cer, și de pe buzele ei se nasc cuvinte care vin din Mine pentru tine, cel mângâiat de cerul sfânt.

O, mamă dulce, tu, cea care M-ai născut Om între oameni! Eu, Cel nestricăcios și veșnic, am coborât în tine și te-am făcut biserică a Mea, cort al Meu, locaș al slavei Mele și Născătoare de Dumnezeu te-am făcut. Când Tatăl Mi-a zis că voi coborî în tine ca să Mă fac Om după asemănarea omului cu trup stricăcios, Eu nu M-am împotrivit Tatălui, ci, ca un Fiu plin de iubire pentru Tatăl Meu, am zis: *«Tată, Tu știi ce este de făcut, iar Eu sunt una cu Tine, Tată, și sunt de o ființă cu Tine și de o voință cu Tine, Tată. Voi merge pe pământ și Mă voi face Om după chipul și asemănarea omului trecător cu trupul, și apoi voi veni din nou lângă Tine, dar voi rămâne și cu ei, cu cei pe care-i voi avea de la Tine pe pământ între oameni. Mă voi întoarce din nou în cer cu mai multă iubire pentru oameni, căci pe pământ Mă voi îmbrăca în durere pentru om, și în iubire pentru om, fiindcă voi vedea mereu durerea oamenilor și dorul lor după fericirea cea pierdută de om. Și apoi Tată, vom lucra cu tot cerul cel din cer și cel de pe pământ și vom împlini lucrarea de cer nou și de pământ nou, așa cum a fost cuvântul proorocilor Scripturilor*

cerești pe pământ, și vom așeza pe omul cel răscumpărat la locul său, care a fost făcut de Noi pentru el, Tată, și apoi vom intra în odihna cea așteptată de șapte veacuri, căci neascultarea omului a tras peste Noi greutatea durerii veacurilor lui, căci omul a lungit mereu durerea Noastră, Tată».

O, mamă a Mea, așa I-am spus Eu Tatălui Meu când El Mi-a zis că voi coborî în tine și din tine între oameni, Om coborât din cer pe pământ. Dacă n-aș fi luat trup ca al omului, oamenii nici atât n-ar fi crezut că sunt venit din cer de la Tatăl, căci oamenii cugetă omenește, nu duhovnicește, și oamenii au nevoie de naștere din nou, mamă.

– O, dulcele meu Fiu, Tu ești tiparul omului cel nou, cel născut din om, dar om nou, Fiule scump. Tu ești de neam împărătesc, că eu m-am tras din neamul lui David împăratul, din neamul lui Dumnezeu, Fiule scump. Mare lucru este să fie omul de neam mare, de neam nobil, dar iată durere pe pământ, căci cel mai mare neam de pe pământ, neamul lui Dumnezeu, neamul lui Israel și al lui David, neamul cel ales dintre neamuri Te-a răstignit pe Tine, Fiule de neam împărătesc, că Ție Ți-a promis Tatăl și Ți-a promis David tronul său pe care-l avea de la Tatăl Savaot, și pentru acest tron Te-a răstignit neamul Tău, Fiule moștenitor al tronului ceresc pe pământ. Pentru aceasta ai spus Tu că oamenii se vor stăpâni peste pământ, ba și peste cer se vor a fi stăpâni, că iată ce este pe pământ. Oamenii care-și zic că sunt poporul Tău, aceia sunt oamenii bisericii lumii, și nimeni pe pământ nu mai are de unde să vadă și de unde să știe care este tronul Tău cel de pe pământ, Fiule Împărat, Cel ce le știi și le cuprinzi pe toate cele de mai înainte de veacuri și până după toate veacurile, căci aceasta înseamnă Împărat; Împărat atotștiutor peste cele de sub stăpânirea Lui.

Mă uit, Fiule scump, ca să văd veacurile, mă uit cu Tine, nu fără Tine, căci Tu ești ochiul meu, Tu ești ochiul celor ce văd. Mă uit și văd oameni vii și oameni morți, care-și zic și care și-au zis împărați, și și-au zis regi, și și-au zis stăpâni peste pământ și peste cer, Fiule, dar cei neputincioși nu pot fi împărați, și ei nu știu că nu pot fi. E adevărat că omul poate fi împărat, e adevărat, dar omul nu știe cum este acest adevăr. Adam, omul cel făcut de Tine după tiparul Tău, Fiule, a fost apoi împărat peste toate cele făcute de Tine pentru el, dar când s-a ascuns de Făcătorul său, de Binefăcătorul său, el a încetat a mai fi, și n-a mai fost, căci cel ce este, acela numai în Dumnezeu este, iar cel fără Dumnezeu nu mai este. Numai cel ce este poate fi împărat, dar oamenii nu știu ce înseamnă om-împărat. Scaunul de împărat este scaun de împărat în toată vremea împăratului, și altfel nu este scaun, iar dacă împăratul moare și nu mai are viață, nici scaunul de împărat nu mai este. Dacă neamul cel de sub cer și-a omorât Împăratul, atunci nici scaunul Lui nu mai este, precum nici El nu mai este. Dacă omul cel împărat Îl omoară pe Făcătorul său, acela nu mai este, căci cel fără Dumnezeu nu mai este, dar Împăratul este pururi și este Cel ce este. Adam a fost singurul împărat, dar când s-a ascuns de Tine, Fiule al Tatălui și Făcătorule al omului cel dintâi, atunci Adam a încetat să mai fie, și prin el au încetat toți și toate ființele vii și toate ale lumii care a fost făcută pentru om. Dar mila Tatălui a fost mare, și Te-a coborât Tatăl în mine, și din mine Tu Te-ai coborât între oameni, și dintre oameni Te-ai coborât, că eu am fost între oameni ca o scară de coborâre a Ta din cer pe pământ. Un singur pas ai făcut din cer până pe pământ: din Tatăl în mine, și din mine pe pământ, dar omul, Fiule, cu greu mai ajunge ca să fie cu Tine. Tu Te-ai făcut o cale atât de ușoară pentru omul care vrea să fie în cer, și cu cerul pe pământ, și cu Tine, Fiule, pe pământ și în cer. O, Tu ești calea, și nu ești ascuns, dar nimeni nu-Ți mai vede calea și nimeni nu Te mai vede, Fiule veșnic, căci cei ce văd au ochiul Tău, și Tu ești ochiul celor ce văd.

Un singur pas trebuie să facă omul până în cer: din el în Tine, și din Tine în cer, așa cum ai făcut Tu pasul spre omul cel ascuns, căci cel căzut este cel ascuns, iar cel ascuns este cel căzut. Tu ești Omul Cel coborât din cer și ești pârga cea pentru nașterea omului cel nou, căci scris este: «nimeni nu s-a suit în cer decât Cel ce S-a coborât din cer ca să-l suie pe om la cer» și să se îplinească, Fiule, cuvântul Tău pe care l-ai spus, că «cel ce nu se naște de sus, nu poate intra în

împărăția cerurilor». Tu ai venit de sus, din cer, ca să se poată naște omul din Tine, și ce smerit ai grăit celui ce i-ai spus: «Cine nu se naște de sus, nu poate fi de sus». Tu erai Cel de sus venit, ca să aibă oamenii cerul aproape de ei și să se nască de sus, din cer, din Tine, Fiule ceresc, Fiule născut din cer pe pământ.

E sărbătoarea nașterii Tale în mijlocul poporului Tău și e sărbătoarea slavei mele, căci mă slăvește cerul tot, ca pe cea care a născut pe Dumnezeu între oameni, după cuvântul proorocilor cerului. O, Fiule ceresc, născut din mine, Tu ai luat pământ în mâini după ce ai făcut cerul și pământul, și Te-ai uitat la Tine și ai făcut chipul Tău din pământ și i-ai dat asemănarea Ta, și apoi i-ai dat și duh din Duhul Tău, și din chipul cel făcut de Tine din pământ ai făcut ființă vie, suflând duh din Duhul Tău peste el și în el, și l-ai numit om după chipul și asemănarea Ta, și după aceea ai luat o mână de carne din trupul cel îndumnezeit de Tine cu duh și cu suflare de viață, și ai făcut-o pe femeie ca să fie de ajutor omului, și din neamul femeilor m-ai luat pe mine ca să-Ți fiu de ajutor acum când Te-ai coborât la oameni ca să-i sui înapoi la cer, căci omul este lucrarea Ta cea dintru început. Cine înțelege ce este acel cuvânt al Tău când ai spus să faci ajutor omului pe potriva lui? Femeia trebuia să ajute pe om pentru ridicarea omului înapoi în cer, în Eden, în împărăția lui Dumnezeu, la plinirea vremii împărăției lui Dumnezeu, iar eu, Fiule scump, am împlinit acel cuvânt al Tău și Ți-am fost Ție ajutor pe potrivă pentru salvarea omului pierdut din împărăția Ta, din împărăția lui, și să-i dai înapoi împărăția și să fie împărat, și să fie, căci împărat este cel ce este.

Adam a pus nume la toate viețuitoarele cu suflare de viață în ele, dar n-a găsit dintre ele ajutor pe potriva lui, căci mai apoi, omul cel ieșit din om punea înaintea Ta animale spre jertfă de împăcare, dar omul nu s-a sculat din cădere, căci nu era pe potriva lui acest ajutor prin animalele jertfite, și a venit ajutorul prin femeie, așa cum a fost cuvântul Tău, Fiule, Dumnezeule și Cuvântule, Tu, Care lucrezi la sfârșit ca și la început. Și ai venit Tu, simbolul omului cel nou, Cel în cer născut și din cer născut prin Fecioară. Ai venit, Fiule și Mire al meu, și ai lăsat pe Tatăl Tău și Te-ai unit cu mine și ai fost în trupul meu. Un trup cu mine Te-ai făcut, ca să ieși apoi pârgă nouă și începătură a omului nou, om născut, nu om făcut, ca să-i răscumperi pe cei născuți, născuți din oamenii cei doi, din Adam și din femeia sa, și să ajungi cu omul până la lucrarea Ta cea dintâi peste care îl pusesai împărat pe om.

Lucrarea Ta este mare și lungă, Fiule, ca și răbdarea Ta. O, de ar fi omul ochi și urechi în jurul lucrării Tale de mântuire a omului! Eu am fost ajutorul Tău, și ajutorul omului căzut, al omului cel ascuns, Fiule, Cel ce ești de o ființă cu Tatăl. Dacă omul a căzut ajutat de femeie în căderea sa, eu am fost cea care am ajutat omul să se întoarcă la vremea cea de dinaintea căderii lui, la Fiul meu să se întoarcă omul. Eu am dat oamenilor pe Fiul meu, căci Dumnezeu este Fiul meu, pentru că eu L-am născut la porunca Tatălui Savaot, ca să se îplinească Scriptura care spune că femeia a fost făcută ca să fie de ajutor omului. Dacă neamul femeilor a tras pe om la păcat și la moarte și la cădere din Dumnezeu, dacă neamul femeilor nu poate face viață veșnică pentru om, eu m-am ridicat deasupra acestui neam și l-am sfințit pe om în trupul meu, la porunca Tatălui Savaot.

Lucrurile rele trebuiesc scoase la iveală ca să fie văzute de unde sunt, de când sunt, de ce sunt, și numai apoi trebuie lucrat împotriva lor. Altfel, se merge în gol, și răul nu moare, și moare binele.

Și acum, ascultați, fii ai Domnului, și voi, fii ai oamenilor! O femeie care nu este duhovnicească nu poate fi decât sminteală și slăbire pentru cei sfinți prin însuși trupul ei de femeie, căci femeia are trupul ei prin femeia cea de la început. Scris este în cartea proorocului Isaia că femeia e izvorul mândriei și are umblătură țănoasă și are ispită în privirea ei cea galeșă și calcă alintat, și din pricina trupului ei cad oamenii sub această putere a ei, căci femeia a stricat statura omului cel făcut de Dumnezeu.

Ce este femeia neduhovnicească? Este aceea care nu lucrează cele duhovnicești, și dacă nu le lucrează pe acestea, ea are în ea duh de slăbiciune, de la lipsa lucrului duhovnicesc. Eu la aceste femei le spun să stea cu privirea în jos și să-și dăruiască lucrul lor cel cu frică și cu sfială făcut pentru cei sfinți. Când o femeie se plânge unui bărbat cu cele ale firii ei, ea îi moaie sufletul lui spre ea, și aceasta nu este bine, ci este rău. Dacă o femeie se plânge cu cele pentru mântuirea ei, atunci este altfel, este smerită și demnă lui Dumnezeu și omului lui Dumnezeu și se îndumnezeiesc unul de la altul, dar aceasta este mare mirare să mai vezi pe pământ. E mare lucrare să fie femeia duhovnicească. Aceea are Duhul lui Dumnezeu cu ea, și are darul lui Dumnezeu peste ea, și este menită pentru lucrul cel dumnezeiesc, așa cum am fost eu, mama Fiului lui Dumnezeu. O femeie creștină, dacă și ea face ca femeia cea trupească și își plânge cele ale firii ei, ale neputinței ei unui bărbat sfânt, dacă folosește chiar și smerenia, chiar și umilința când își plânge cele ale firii ei, aceea îl trage la firea ei cea slabă pe cel sfânt, îl trage la milă și îl slăbește pe cel sfânt.

Tu, femeie creștină, nu slăbi prin cele ale firii tale trupești, ci îmbracă-te cu cele curate. Iar tu, femeie creștină a poporului cel nou, dacă nu ești decât pe potriva celor pământești, slujește cu supunere și cu mulțumire acolo unde ți se potrivește staturii tale trupești și sufletești, și mântuiește-te prin smerenie și prin mulțumire cu cele pe care le ai, și prin cuminenie de fire și de minte. Dacă nu ești de folos duhovnicește, dacă nu ești pusă de cei duhovnicești la lucrul celor duhovnicești din pricina măsurii staturii tale firești și sufletești, tu să stai mulțumită și liniștită și smerită, așteptând pe Hristos, Fiul meu. În adunarea cea frățească fii atentă la cele ce vin din cer, fii cu credință, fii cu atenție, ca să te dăruiești Fiului meu cu inima și cu mintea și cu sufletul tău, și altfel să nu faci, ca să nu ațâți spre tine pe cei sfinți, ca să nu-i slăbești prin firea ta pe cei sfinți, iar dacă tu nu ești în mulțumire prin acest sfat, atunci tu nu cauți ale lui Hristos.

Voi, fiilor apostoli ai poporului cel nou al Fiului meu, nu vă opriți, nu poposiți în sfatul cel slab cu firea și cu inima, în vorbirea cu femei, ca să nu le dați de lucru la duhul slăbiciunii lor, căci femeia care nu are lucrul cel duhovnicesc spre lucrare în ogorul Domnului, aceea este vas slab, care împrăstie slăbire prin însuși trupul ei pe care-l are prin femeia cea de la început, care n-a lucrat pentru ajutorul omului căzut. Omul cel căzut nu știe ce înseamnă sculare din cădere, iar voi trebuie să fiți cu luare-aminte pentru ridicarea omului cel căzut. Fiul meu a luat chipul și asemănarea omului căzut, ca să-l câștige de partea Lui pe cel căzut din cer, iar voi, fiilor apostoli ai poporului cel nou al Fiului meu, luați mereu chipul și asemănarea lui Dumnezeu în voi, ca să fie Dumnezeu câștigat de partea celor ce se vor ridica din cădere. Fiți asemenea îngerilor, dar fiți mari cu înțelepciunea, că o parte din îngeri au căzut din cer, iar voi fiți asemenea celor care au rămas în cer la îndemnul îngerului care a strigat peste cetele îngerești: «Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte la Dumnezeu!». Amin. Fiți plini de viață veșnică și învățați de la mine și de la apostoli și de la sfinți să dați viață veșnică la cei ce nu o au, căci fiecare suflet îndumnezeit de voi, va fi numărat vouă pentru plata slavei care vine peste voi.

Voi, fiice duhovnicești ale poporului cel nou al Fiului meu, fiți asemenea cu apostolii, nu fiți asemenea femeilor. Fiți ca bărbații apostoli, ca să fiți apostoli. Fiți de ajutor mântuirii neamului omenesc, așa cum am fost eu și toate femeile sfinte care au lucrat apostolia cuvântului Fiului meu, așa cum a fost Verginica, trâmbița cuvântului Fiului meu, iar duhul dreptății să se nască din voi peste oameni ca și duhul curățeniei de duh și de trup, care va să se așeze peste oameni prin poporul cel nou al Fiului meu, Care vine, vine curând, dar a și venit, și lumea nu L-a cunoscut și lumea nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți și L-ați și văzut, pentru că El este în voi și este Fiul meu. Amin.

– O, mamă, o, mamă, o, mamă Fecioară, e mare și e dulce sărbătoarea soborului tău cu sfinții, sărbătoarea cuvântului tău cu poporul cel ceresc de pe pământ. O, și lumea nu-l cunoaște,

mamă, pe poporul Meu cel nou. Lumea mănâncă și bea, se însoară și se mărită și își petrece viața ei și nu se uită la poporul Meu ca să-l urmeze pe drumul lui cu Mine.

O, mamă Fecioară, acum două mii de ani Mă strângeai în brațe prunc, iar acum, la vremea cea de apoi, Mă împarți cuvânt la toți cei credincioși care știu de Mine că Mă fac cuvânt din cer peste pământ, și la toți cei care vor auzi și Mă vor lua să Mă aibă de viață veșnică pentru ei. Eu, Cel de o ființă cu Tatăl, Mă împart cuvânt oamenilor. Eu, Cel născut din Fecioară, Mă împart cuvânt de iubire și de viață veșnică pentru oameni. Eu, Cel născut cuvânt acum, în vremea de apoi, în mijlocul neamului românilor, Mă rup în zeci de mii de laturi și merg cuvânt până la toate marginile cerului ca să Mă vestesc Împărat peste cer și peste pământ, căci Împărat este Cel ce este, Cel ce Se naște și nu moare, ci trăiește și biruiește moartea. Amin. Eu sunt Cel ce biruiesc moartea ta, omule, dacă vei iubi viața. Mama Mea Fecioara a fost de viță împărătească și regească, dar ea și Fiul ei au fost săraci între oameni, și oamenii nu știu ce înseamnă împărat sau stăpân. Cel ce nu se smerește pe sine înaintea tuturor oamenilor, acela nu poate stăpâni peste nimeni dintre fiii oamenilor, căci nu prin avuții și nu prin bunătăți pământești stăpânesc cei stăpâni peste oameni. De cel smerit omul se apropie fără teamă, dar de cel tare prin tăria lui omul se teme, căci oamenii sunt neputincioși, și de aceea caută mărire, și nădăjduiesc în ea cei fără de nici o nădejde.

O, s-a umplut cupa milei Mele pentru oameni, căci oamenii sunt neputincioși. Mă las peste pământ cuvânt de nădejde, și nu vor fi rușinați cei ce nădăjduiesc în făgăduințele Mele, căci Eu am împlinit tot ce am făgăduit omului. Curând, curând dau vâlul în lături și vin pentru cei credincioși, și apoi vin pentru cei necredincioși, și apoi începutul vine să fie cu vremea cea de apoi, iar vremea cea de apoi merge ca să fie cu începutul, căci Eu sunt Alfa și Omega, și prin Mine se unește cerul cu pământul în lucrare de Ierusalim nou, de început nou, de cer nou și de pământ nou, după cum Eu am făgăduit. Amin, amin, amin.

26-12-1997/08-01-1998